

Baykuşun Gece Yarısı Pikniği

Çınar BİBER

Baykuşun Gece Yarısı Pikniği

Çınar BİBER

Fısıldayan ormanın kalbinde, ağaçların gölgeleri yumuşak battaniyeler gibi örttüğü yerde, Olive adında bir baykuş yaşırdı. Tüyleri sıcak kahverengi ve krem rengiydi, solgun yüzü ise kalp şeklindeydi. Gagasında yuvarlak gözlükler dururdu ve minik meşe palamudu düğmeli, yosun yeşili bir şal onu sıcacık tutardı. Olive en çok geceyi severdi, dünya sessizleşip yıldızlar oynamaya çıktığında.

Her akşam Olive komşularının uyanışını izlerdi. Yarasa Pip süzülür ve cıvıldardı, sarı atkısı dalgalanırdı. Tilki Fern yumuşak adımlarla yürürdü, feneri parlardı. Kirpi Hoot yaprakların arasında homurdanarak ilerlerdi, küçük mantar sepeti yanına çarpardı. Olive her arkadaşının geceyi tadını çıkarmanın kendine özgü bir yolu olduğunu fark etti. 'Hepsi için harika bir şey planlamalıyım,' diye düşündü, altın rengi gözleri gözlüklerinin ardında parıldadı.

Olive gece yarısı bir piknik düzenlemeye karar verdi. Yaprakların üzerine minik davetiyeler yazdı ve onları arkadaşlarına uçurdu. 'Herkes için bir piknik!' diye neşeyle öttü. Çimenlerin yumuşak, gökyüzünün geniş olduğu ay ışığıyla aydınlanmış bir açıklık seçti. Sonra herkesin mutlu ve dahil olmuş hissetmesi için her konuğa bir etkinlik planlamaya başladı.

İlk gelen yarasa Pip oldu, kocaman yuvarlak gözleri parlıyordu. 'Meyveler getirdim!' diye ciyakladı, minik çantasını okşayarak. Olive gülümsedi. 'Mükemmel! Fenerleri asmama yardım edebilirsin,' dedi. Pip uçma oyunlarını severdi, bu yüzden Olive dallar arasına ipler bağladı ki Pip takla atıp süzülebilsin. Hızla uçtu ve döndü, ateş böcekleri gibi parlayan küçük ışıklar astı.

Tilki Fern sessizce geldi, gür kuyruğu salınıyordu. Kemerinde küçük bir fener taşıyordu. 'Yol karanlıktı, ben de yolu aydınlattım,' dedi yumuşak bir sesle. Olive ona teşekkür etti ve hazırladığı yıldız izleme yerini gösterdi: gökyüzünün net görüldüğü yumuşak bir battaniye. Fern'in yeşil gözleri parıldadı. 'Çok güzel,' diye fısıldadı ve yıldızları izlemek için yerleşti.

En son kirpi Hoot ağır ağır geldi, ekose peçete pelerini dalgalanıyordu. 'Mantarlar getirdim!' diye duyurdu, minik sepetini yere bırakarak. Olive onun için bir yuvarlanma oyunu hazırlamıştı: altında yumuşak yosun olan hafif bir yamaç. Hoot sıcak, neşeli kahkahasını attı ve aşağı yuvarlandı, bir yaprak yığınının içine düştü. 'Bir daha!' diye bağırdı ve herkes kıkırdadı.

Bütün konuklar geldiğinde Olive ziyafeti serdi. Meyveler, mantarlar, fındıklar ve tatlı bal damlaları vardı. 'Buyurun, kendinize alın,' dedi. Ama Pip bal damlalarının asılı olduğu yüksek dala baktı. 'Yetişemiyorum,' dedi üzgünce. Olive bir an düşündü. Sonra sepete bir sarmaşık bağladı ve Pip'in kendisi aşağı çekebilmesi için bir makara yaptı.

Fern havayı kokladı. 'Çimenlerin içinde saklı nefis bir şey kokuyorum,' dedi. Olive, Fern'in keskin burnuyla bulması için açıklığın çeşitli yerlerine küçük ikramlar saklamıştı. Fern her birini buldukça kuyruğu sallandı. 'Bu çok eğlenceli!' dedi, utangaçlığı eriyip gitti. Hoot kendisi için alçak bir mantar tabağı buldu ve mutlulukla yedi.

Yemekten sonra Olive, 'Oyun zamanı!' diye duyurdu. Pip için bir uçma yarışı, Fern için bir yıldız bulma oyunu ve Hoot için bir yuvarlanma yarışı planlamıştı. Her arkadaş parlamak için sırasını aldı. Pip fener iplerinin arasından hızla geçti, Fern en parlak yıldız buldu ve Hoot en uzağa yuvarlandı. Herkes birbirini alkışladı ve açıklık kahkahalarla doldu.

Sonra Olive özel bir sürpriz çıkardı: tohum ve baldan yapılmış, ay şeklinde büyük bir kek. 'Bunu hepimiz paylaşalım diye yaptım,' dedi. Ama kesmeye çalıştığında kek sallandı ve neredeyse düşüyordu. Pip kanatlarıyla onu yakaladı, Fern patisiyle dengeledi ve Hoot ortaya geri itti. Birlikte keki kurtardılar!

Olive ıřıl ıřıl gülümsedi. 'Görüyor musunuz?' dedi. 'Hepimiz yardım edince her řey yoluna giriyor.' Ayın altında bir daire řeklinde oturdular ve kek parçalarını elden ele geçirdiler. Pip komik hikâyeler anlattı, Fern takımyıldızları gösterdi ve Hoot'un sıcak kahkahası mutlu bir davul gibi gümbürdedi. Gece havası serindi ama kalpleri sıcacık ve doluydu.

Gökyüzü aydınlanmaya başladığında arkadaşlar gitme zamanının geldiğini anladı. 'Teşekkürler Olive,' dedi Pip, atkısını daha sıkı sararak. 'Bu şimdye kadarki en güzel piknikti!' Fern başını salladı. 'Her an kendimi hoş karşılanmış hissettim,' dedi yumuşak bir sesle. Hoot Olive'e dikenli bir sarılma verdi. 'Gelecek ay aynı saatte?' diye sordu. Olive'in altın rengi gözleri parıldadı. 'Kesinlikle,' dedi.

Eve dönerken her arkadaş piknikten küçük bir ışıltı taşıdı. Pip mutlulukla ağaçların arasından süzüldü, bir sonraki uçuş numarasını şimdiden planlıyordu. Fern daha hafif adımlarla yürüdü, feneri usulca sallandı. Hoot bir melodi mırıldandı, sepeti boştu ama kalbi doluydu. Hepsi aynı fikirdeydi: geceyi bu kadar özel yapan şey nezaketti.

Olive açıklığı topladı, şalı şafak serinliğine karşı sıkıca sarılıydı. Her arkadaşının neden mutlu olduğunu düşündü, çünkü onlar için özel bir şey planlamıştı. Herkesi dahil etmek pikniği herkes için daha iyi yapmıştı. 'Her arkadaş için küçük bir düşünce,' diye mırıldandı, 'dünyalar kadar fark yaratır.'

O geceden sonra gece yarısı piknikleri bir gelenek oldu. Olive her zaman herkes için bir şeyler olduğundan emin oldu: bir oyun, bir ikram, rahat bir yer. Ve her seferinde hayvanlar ayın altında güldü ve sohbet etti, paylaşılan her gülümsemeyle dostlukları daha da güçlendi. Orman, her seferinde küçük bir piknikle nezaketle doldu.

Ve sessiz bir gecede dikkatle dinlerseniz, bir baykuşun yumuşak ötüşünü ve arkadaşlarının neşeli cıvıltılarını duyabilirsiniz. Hikâyeler ve kek paylaşıyorlar ve herkes dahil edildiğinde bütün gecenin daha parlak parladığını öğreniyorlar. Baykuşun gece yarısı pikniği, başkalarını düşünmenin dostlukları daha güçlü ve kalpleri daha sıcak yaptığını gösterir.